

MCM in de Tukhut

De Tukhut ... een hut om te slapen, maar ook een prima voorziening om als basisstation te dienen voor 'n trainingsvakantie. Daar is het namelijk allemaal om begonnen. Eind 2005 vertrokken wij (Marieke, Corine en Marina) voor vrijwilligerswerk richting Kenia. Nu, drie jaar later, zetten we ons nog steeds in voor 'onze' projecten in Afrika: een kindertehuis in Kenia, een computerschool in Ghana en vele kleine individuele ondersteuning op het gebied van onderwijs en ontwikkeling.

We gaan dit jaar terug om Kerst te vieren met onze vrienden in Kenia, maar vooral om poolshoogte te nemen en opnieuw te bekijken wat we kunnen doen. Om extra aandacht te vragen voor de projecten gaan we dit keer ook nog Afrika's hoogste berg, de Kilimanjaro, beklimmen! En dat doe je niet zomaar... daar is training voor nodig: het inlopen van de schoenen, het wennen aan hoogteverschillen, het versterken van de beenspieren en de conditie. En waar kan dat beter dicht bij huis dan in de Belgische Ardennen!

Na een speurtocht op internet vonden we de Tukhut. De wandelroutes zagen er heel interessant uit en ondanks dat we geen lid zijn van de NKBV waren er voor ons bedden vrij. De eerste -sportieve- voorbereidingen voor de Kilimanjaro konden beginnen! Na de autoreis en de rondleiding door de patron stond voor de eerste dag slechts een korte wandelroute op het programma: 'rondje Tukhut'. Met de speurtocht erbij levert deze route een hoop informatie op.

De tweede en volgende dagen werden dan echt de wandelsokken en bergschoenen aangetrokken. De weergoden waren ons, hartje zomer, gunstig gezind. En gewapend met een uitgebreide routebeschrijving, flessen water en een fototoestel gingen we op pad.

De routes weken af van de bekende "traditionele" wandelpaden en leidden daarmee door stromende beekjes, droge rivierbeddingen en midden over weilanden vol stieren. Complimenten voor de schrijver Dirk v.d. Oetelaar!

Speurtocht- Rondje Tukhut

Vraag	Antwoord
Vraag 1	Hoeverveel jaren zijn er rond de boep?
Vraag 2	Welke kleur heeft het 10e en 20e van een huis, op een bevoorrechte jaal de werke?
Vraag 3	Voi her het aantal steen stonemen 20 om teedel van de rand van de rinde - 8 in
Vraag 4	Wat is de kleur van de spoorbrug?
Vraag 5	Welke naam staat op het eerste graf van de derde 18 graven van de braken?
Vraag 6	Wat past dat voor je bij, boor met omhoog naar gaar
Vraag 7	Welke wijk vooe naar 18 november 12 in de tuin?
Vraag 8	Wat roept je de 2 rinde in de poer?
Vraag 9	Wie heet deze rindwand met een grote boeder?
Vraag 10	Wie moet je de veerlende letter van het alfabet invullen?
Vraag 11	Wie worden de langstegeen stinken (het genoemd) waarover de train ritt?
Vraag 12	Wie moet je de 10 in na hader, wter van het alfabet invullen.
Vraag 13	Wat heet je nu in een lude aan het doen?
Vraag 14	Wat voor beesten slaan hier meestal in de wae?
Vraag 15	Wie wordt een glorie hader dat je aan de lerkant pal, ook wel genoemd?
Vraag 16	Als je moe bent, kun je hier even?
Vraag 17	Wie luidt de eerste regel op de gedekken voor de slachtoffers in de 3e wereldoorlog?
Vraag 18	Wat staat er aan de lerkant van de weg op de steil van het huis met nummer 15?
Vraag 19	Wat plaatst hier je met verlan?
Vraag 20	Wat loep er door de straten van deze hoogstegeenstaken?
Vraag 21	Zo zeggen ze hier 'vrijdendag' in de Franse taal
Vraag 22	Wie heet de hader die onder deze brug knoopt?
Vraag 23	Wat water in de rivier waar je nu staet loep, stroomt via de maas naar de
Vraag 24	Von wter materale is deze spoorling genaemt?
Vraag 25	Wie moet je de eerste steenstaken staen er op het plekke voor de Tukhut?

Dankzij de duidelijke en pakkende omschrijvingen hebben we heel wat van de omgeving van Sy gezien en geleerd. De route 'Sy-Durbuy-Sy' heeft ons geleid naar het kleinste stadje ter wereld, 'even naar de bakker in Hamoir' heeft ons helaas geen brood opgeleverd (de bakker had niet op onze komst gerekend en zijn winkel gesloten).

En de 'Megalithische wandeling' langs de menhirs, dolmens en het hoogtepunt Pierre Haina (witte menhir) heeft een hoop van de conditie geëist, maar...onze beklimming van Mount Kenya in 2005 leerde ons dat niets te gek is, als er maar een goede 'cooling down' gedaan wordt. Dat bleek ook dit keer het geval. Van spierpijn was nauwelijks sprake en ook de blaren waren wonder boven wonder minimaal.

Voor ons was het al met al een geslaagde eerste training op weg naar ons einddoel: Eind 2008 genieten van het uitzicht op de top van de Kilimanjaro in Kenia, wetend dat we daarmee, met behulp van onze familie, vrienden, donateurs en sponsors tevens iets moois en duurzaam kunnen betekenen voor een continent waar wij nog heel veel van kunnen leren.

Voor meer informatie over onze activiteiten voor Afrika, kunt u terecht op onze website www.mcminafrika.tk.

Wilt u meer weten over de studie-werkzaamheden van Corine in Tanzania, kijk dan eens op haar website www.hartvoorafrika.tk

Marieke van Zwienen, Corine 't Hart en Marina van den Bos, ook bekend als MCM